

ע"פ 21057/07/16 - גיא הרינג נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 21057-07-16 הרינג נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט ארז פורת
מערערים	גיא הרינג
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

פסק דין

1. בפני ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בחיפה (תיק תת"ע 4170-08-15, כב' השופטת כרמית פאר גינת), בה נדחתה בקשת המערער לבטל פסק דין שניתן בהעדרו.

2. כנגד המערער הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב בלא לחגור חגורות בטיחות שהיו מותקנות בו, לפי תקנה 83ב(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

המערער לא התייצב לדיון שנקבע בעניינו בתאריך 12/11/15. בנסיבות אלה ומשסברה ערכאת קמא כי למערער הומצא זימון כדין למועד הדיון, ניתן פסק דין מרשיע כנגדו, בהעדרו. על המערער נגזר קנס בסך 250 ₪.

3. המערער, באמצעות בא כוחו, עתר בבית המשפט קמא לביטול פסק הדין בטענה כי בבקשה להישפט ששיגר למשטרה ציין בא כוחו כי את הזימון למשפט יש לשלוח עבור גיא הרינג (הוא המערער - א.פ.), וזאת בכתובת בה מתגורר בא כוח המערער עצמו. בא כוח המערער הטעים כי עשה כן בשל בעיות באספקת הדואר לכתובתו הנכונה של המערער.

כעולה מהמסמכים שבתיק, הזימון למערער נשלח לכתובת שמסר בא כוחו כאמור, וחזר כ"לא נדרש".

בא כוח המערער טען בבקשתו לביטול פסק הדין שהוגשה לערכאה קמא, כי לא קיבל כל זימון לשיפוט עבור המערער, זאת הגם ש"מדובר בעורך דין אשר כתובת זו מעודכנת במרכז מידע ואליז נשלחים כל ההחלטות של בתי המשפט".

בא כוח המערער הוסיף כי פנה טלפונית למרכז פניות נהגים של המשטרה, והבין מהנאמר לו, שעליו להמתין עד לקבל מועד דיון.

עוד צוין כי המערער "מכחיש בכל תוקף" את ביצוע העבירה שיוחסה לו וכי שלילת זכותו להשמיע את טענותיו בבית המשפט, תגרום לו לעיוות דין.

4. הערכאה קמא דחתה את בקשת בא כוח המערער לביטול פסק הדין. צוין כי ההזמנה לדין נשלחה לכתובת שמסר המערער באמצעות בא כוחו ולפיכך המערער זומן כדין.

הוטעם כי דבר הדואר חזר כ"לא נדרש", עניין המלמד כי המערער "בחר שלא לקחת את דבר הדואר בעניינו".

לצד זאת צוין כי בבקשה, כאמור, לא פורטו כל טענות הגנה מנומקות מלבד טענה כללית כי המערער מכחיש את ביצוע העבירה שיוחסה.

מטעמים אלה נדחתה בקשת המערער לביטול פסק הדין בעניינו. החלטה זו היא שבבסיס הערעור שבפני.

5. המערער שב בפני על הטענות שנטענו בערכאת קמא בבקשתו לביטול פסק הדין, כאמור. בא כוח המערער הוסיף וטען כי התקשר טלפונית למרכז המידע המשטרה ועידכן בעל פה כי בכתובת שציין בבקשה להישפט על שם המערער, הוא עצמו מתגורר, ונמסר לו שהעניין עודכן.

6. המשיבה עתרה לדחיית הערעור. צוין כי כעולה ממסמכי הדואר שהוצגו נשלחו שתי הודעות בדואר רשום לכתובת שמסר בא כוח המערער, וכי הזימון חזר כ"לא נדרש". לפיכך סבורה המשיבה שחזקת המסירה שבתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, לא נסתרה. כן צוין כי בהעדר טענות הגנה ספציפיות, אין לומר כי הותרת פסק הדין בעניינו של המערער על כנו, תיצור עיוות דין כלשהו.

דין והכרעה:

7. בקשת המערער לביטול פסק הדין שניתן בעניינו נסמכת על סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982, הקובע כי:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם

נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

משהציגה המשיבה אישור מסירה של הזימון שנשלח למערער בדואר רשום, לכתובת שנמסרה על ידה, קמה "חזקת מסירה" לפיה עבר הנטל אל המערער להוכיח כי הוא לא קיבל את דבר הדואר, מסיבות שאינן תלויות בו.

בעניינו של המערער, הציגה המשיבה אישור מסירה לפיו הזימון לדין אכן נשלח אל המערער בהתאם לכתובת שמסר, כאשר דבר דואר זה לא נדרש על ידו.

בנסיבות כאלה, עבר הנטל הראיתי אל שכמו של המערער, ומשלא השכיל להוכיח כי דבר הדואר לא הגיע לידו, אני רואה כל פגם בהרשעתו בדין בבית משפט קמא. זאת ועוד; משהגיש המערער בקשה להישפט וזאת באמצעות עורך דין, ששבילי מזכריות בית המשפט נהירים לו, סבור אני כי היה זה מחובתו לבדוק ולברר, מעת לעת, אימתי נקבע משפטו.

8. מעבר לאמור, המערער לא הצביע על עיוות דין כלשהו שיגרם לו אם יוותר פסק דינו של בית המשפט לתעבורה על כנו. על פי ההלכה הפסוקה:

"על מנת להיעתר לבקשתו של נאשם לביטול פסק דין, אשר ניתן בהעדרו, על הנאשם לפרט, במסגרת בקשתו, את הנימוקים התומכים בטענתו כי הוא לא ביצע את העבירה המיוחסת לו" (רע"פ 8604/15 חנא נ' מדינת ישראל (לא פורסם)).

הפסיקה שבה וקבעה כי לענין זה :

"לא די בטענה בעלמא לפיה המבקש סבור כי הוא לא ביצע כל עבירה כדי לעמוד בנטל לסתור את העובדות המפורטות בכתב האישום" (רע"פ 4624/13 קוזניצוב נ' מדינת ישראל (לא פורסם)).

משהמערער לא פירט דבר מעבר לטענה כללית ועמומה, לפיה לא ביצע את העבירה שיוחסה לו, אין בהותרת פסק דינה של ערכאה קמא על כנו, משום גרימת עיוות דין כלשהו למערער. אדגיש עוד, כי העונש שנגזר למערער אינו נוטה לחומרה.

9. בנסיבות האמורות, סברתי כי לא נתקיימו העילות המצדיקות היעדרות לבקשה לביטול פסק הדין שניתן בלא נוכחות המערער, ו"הנעת גלגלי המערכת השיפוטית מחדש", וסבור אני כי בדין דחתה ערכאה

קמא את בקשתו של המערער לביטול פסק הדין בעניינו.

נוכח האמור, ראיתי לדחות את הערעור.

המזכירות תשלח העתק מפסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, י"ד אב תשע"ו, 18 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.